

NATURENS VISDOM

"Naturens andas och jag känner dess puls i min kropp. Min själ stryker sig mot den, tonas in i den böljande rytmen. Lånar naturens ögon. Oförnuftigt vackert här. En sorts vild och oberäknelig skönhet. Beger mig på en resa i enhet med platsens väsen och visdom . . . Hemma just här!"

När jag har varit vid Stenberget nära Nyhammar i Dalarna med min familj under somrarna har en säregen stämning rådit. Som att vara i en alldeles egen oas.

Jag är ingen friluftsmänniska som packar en 25 kilos ryggsäck och vandrar i flera dygn i sträck, men älskar att vistas i naturen. Bara vara där i enhet med träd, berg, vatten, stenar, blommorna . . .

Jag är ett naturbarn, en drömmare och kan drömma mig in i magiska upplevelser och hämta helande kraft från platser jag varit på. Portarna är öppna för naturväsen och samverkar med såväl dem som naturelementen.

Naturens andevärldar berikar och får oss i kontakt med hennes själ. Naturens väsen liksom smälter samman med helheten på ett sätt människan tycks glömt bort. De kan smälta samman med ett träd eller en sten. De är eteriska och kan bli ett med elementen, växter, vatten, stenar eller vinden.

Är här vid tjärnen. Omkring vakar träden och de mytomspunna bergen. Tjärnen tar generöst emot när himlen släpper ifrån sig ett stilla stril av regn. Vilar i moder jords fänn.

Ja här kan jag förstå hur Dan Andersson har fått sin inspiration ur de här i trakterna. Känns lite speciellt att vara vid just den platsen där hans förebild för figuren "Karigo" i novellsamlingen "Det kallas vidskepelse" bodde och verkade under en period av sitt liv. Nybo-Kalle, kallades han, en välkänd helgäbrägdagörare. Har aldrig riktigt tänkt på det förut, trots att, även om jag bara varit här under somrar, så har platsen funnits här under hela mitt liv och är uppvuxen med berättelser och sägner om Nybo-Kalle och Dan Andersson som varit och verkat just här.

Kan nästan se dem för mitt inre, hur de två sitter i stugan och filosoferar om tro, trolldom, naturens väsen, läkande örter och det övernaturliga. Det är så klart att han fick inspiration till att skriva om just det på denna plats. Visdomen, kraften och den kreativa inspirationen här är bortom beskrivning. Det finns liksom inget tak här. Och visst är det så att naturens andar på ett sätt smälter in så naturligt här i bygden kring Stenberget vid Nyhammar.

Jag har lärt mig något viktigt av denna plats. Att när vi är vilna i oss själva och upplever att vi förlorat kontakten med vårt själsliga jag, har vi förlorat kontakt med naturen. Som inte på något sätt är separerad från oss, utan ett med oss. Vi är en del av det hela. Vi är ett med naturen. Så som regndroppen som nyss bildats i ett moln, blir ett med vattnet.

Naturen tröstar oss när vi mår dåligt, ger energi när vi känner oss orkeslösa. Med sin omfamnande, milda, gudomliga kärlek och förståelse finns hon där när vi känner oss oförstådda och ensamma. Med sin skönhet och så som den kreativa inspirationskälla hon är får hon kreativiteten att börja leka med oss.

Jag tror att vi alla behöver stanna upp och höra någon blommas viskande röst eller få till oss en helande reflektion ur en tjärn, en fåbodsbygd, ett berg eller bäck ibland. Budskap som når oss när vi stannar och tar oss tid att lyssna till naturens budskap som förändras och står stilla på samma gång.

Gabrielle Laurentzen

Juni 2010

